

Rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów

Komisja Europejska zaproponowała przegląd rozporządzenia w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów w celu rozszerzenia jego zakresu i wzmocnienia uprawnień organów krajowych współpracujących ze sobą w sprawach naruszeń unijnego prawa konsumenckiego o charakterze transgranicznym. W wyniku trzech rund negocjacji trójstronnych w czerwcu 2017 r. osiągnięto wstępne porozumienie, które zostanie poddane pod głosowanie w pierwszym czytaniu na listopadowym posiedzeniu plenarnym.

Kontekst

Wysoki poziom ochrony konsumentów jest kluczowym elementem [strategii jednolitego rynku cyfrowego](#), w której zwraca się uwagę, że o ile 61 % konsumentów UE ma zaufanie do transakcji zawieranych przez internet ze sprzedawcami z własnego państwa członkowskiego, jedynie 38 % czuje się bezpiecznie podczas dokonywania zakupów za granicą. Z badania obejmującego ponad 2 500 stron sklepów internetowych przeprowadzonego w 2014 r. przez Komisję wynika, że w przypadku 37 % z nich dopuszczono się naruszenia unijnego prawa konsumenckiego, przy czym Komisja oszacowała, że szkody poniesione przez konsumentów wyniosły 770 mln EUR rocznie. Ze wszystkich [skarg](#) o charakterze transgranicznym otrzymanych przez Europejskie Centra Konsumenckie w 2015 r. 68 % związane było z handlem elektronicznym.

Wniosek Komisji Europejskiej

Obowiązujące obecnie rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów [2006/2004/EC](#) umożliwia organom krajowym współpracę w dziedzinie naruszeń prawa konsumenckiego dzięki systemowi ostrzegania oraz mechanizmowi wzajemnej pomocy. Niemniej [zmienione rozporządzenie](#) zaproponowane 25 maja 2016 r. w ramach [pakietu dotyczącego handlu elektronicznego](#) pozwoliłoby lepiej sprostać wyzwaniom gospodarki cyfrowej. Umożliwiłoby ono współpracę także w przypadku wcześniejszych naruszeń oraz zostałyby w nim wprowadzone nowe pojęcia takie jak „powszechnie występujące naruszenie” (dotyczące co najmniej dwóch państw członkowskich) i „powszechnie występujące naruszenie o wymiarze unijnym” (dotyczące co najmniej trzech czwartych państw członkowskich, których ludność stanowi przynajmniej trzy czwarte ludności Unii). Rozporządzenie miałyby zastosowanie do szerszego zestawu przepisów dotyczących spraw konsumenckich, a organy krajowe zyskałyby dodatkowe minimalne uprawnienia, takie jak prawo do przeprowadzania badania typu [Tajemniczy Klient](#) oraz do nakazywania restytucji zysków lub odszkodowań dla konsumentów.

Stanowisko Parlamentu Europejskiego

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (IMCO) przyjęła [sprawozdanie](#) w dniu 21 marca 2017 r. Zagłosowała za wzmocnieniem roli organizacji konsumentów i przedsiębiorców oraz za doprecyzowaniem zakresu uprawnień organów krajowych, aby mogły one np. – w ostateczności – zamknąć stronę internetową naruszającą prawo.

W okresie od kwietnia do czerwca 2017 r. odbyły się trzy rundy rozmów trójstronnych. Zgodnie ze wstępnym [porozumieniem](#) w przypadku gdy organy krajowe podejrzewają, że naruszenie prawa konsumenckiego na ich terytorium może dotyczyć także konsumentów w innych państwach członkowskich, są zobowiązane do wystosowania ostrzeżenia. Organizacje i stowarzyszenia konsumenckie również mogą przesłać „ostrzeżenie zewnętrzne” do innych państw członkowskich. W przypadku powszechnie występujących naruszeń, które mają

wpływ na konsumentów w wielu państwach członkowskich, ich organy krajowe są zobowiązane do podjęcia skoordynowanego działania. Jeśli powszechnie występujące naruszenie posiada wymiar unijny, działanie to koordynowane jest przez Komisję. W porozumieniu obniżono próg powszechnie występującego naruszenia o wymiarze unijnym do dwóch trzecich państw członkowskich, których ludność stanowi trzy czwarte ludności Unii, i tym samym wzmocniono rolę Komisji. Jeżeli liczba państw członkowskich, których dotyczy naruszenie, nie przekracza progu ustalonego dla powszechnie występującego naruszenia, organy krajowe mogą zastosować mechanizm wzajemnej pomocy i zwrócić się do innych krajów członkowskich z prośbą o pomoc w dochodzeniu i egzekwowaniu prawa. Głosowanie plenarne nad uzgodnionym tekstem w pierwszym czytaniu zaplanowano na pierwszą sesję listopadową.

Sprawozdanie w pierwszym czytaniu: [2016/0148\(COD\)](#);
Komisja przedmiotowo właściwa: IMCO;
Sprawozdawczynie: Olga Sehnalová (S&D, Republika Czeska). Dalsze informacje można znaleźć w briefingu pt. [„Opracowywanie prawa UE”](#).

